

GEORGICORVM

Eurytheg

Busiris

*Hylas
Latonia*

*Mare myr
toun*

Idumæas

Parilia

4. Apollines

*Ampbr
so.*

Quis aut eurytheg duru. Eurythegus fuit rex Græciæ Persei gen? q lunonis infen etu impabat herculi: vt varia mōstra separet gbus posset perire. Vnde eū durū appellauit qui potuit ad coplendu odiū nouercalc sufficer. Aut illaudati nescit busiridus aras. Busiris rex fuit ægypti: qui cū susceptos hospites imolaret ab Hercule i teremptus ē cū etiā eū voluisset occidere. Huius laudē scripsit Isocrates. vnde illaudati picipiū est p nomie vt sit laudabilis nō qui laudatus nō sit sed qui laudari nō meruit: vt est illud in septimo. Diues inaccesos vbi solis filia lucos. p inaccessibiles. nō quos nullus accessit: sed ad quos accedere nullus debeat. Cui non dictus bylas puer. Cui aut. i. a quo. Horati? scriberis vario fortis & hostiū. pa Vario. Hylas aut socius Herculis fuit qui aquatū pfectus: raptus est a nymphis in Misia. Latonia delos: Insula in qua Latona enixa est apollinē & Dianā quā insulā ante vagā Apollo vt in tercio legim? Mycone celsa gyaroq; reuixit. Vbi fabulā eius plenius diximus stabilē fecit. Hippodameq; Græcaq; in H excent: plerumq; ipsum H in la soluūt: vt hippodame hippodamia. Penelope penelopeia. Fabula talis est. Hippodame filia fuit Oenomai regis ciuitatū Elisid & Pifæ. hic equos habuit velocissimos: vtpote ventorum flatu creatos. Qui procos filiaz multos necauit. sub hac cōditiōne prouocatos ad currule certamē: vt aut victus traderet filiā: aut victos necaret. Cum postea Pelopem amasset Hippodamia: corrupti Myrtilum aurigam patris primi coitus pactiōne qui factis carreis axibus cum victore Pelope a puella pmissum posceret pramiū: ab eius marito est præcipitatus in mare: cui nomē imposuit. Nam ab eius nomine myrtou dicitur pelagus. Humerosq; pelops insignis eburno Tantalus pater Pelopis volens deorum tempore diuinitate: eis inuitatis filium suū epulandū apposuit: a quo omnes dii abstinerūt excepta Cerere: quæ brachium eius consumpsit. postea dii petente Tantalō cum voluisset eius filiū reuocare ab inferis Ceres ci eburneum brachium restituit. Quod ideo fingit: quia Ceres ipsa est terra: quæ corpora vniuersa consumit ossa tñ reseruans.

Acer equis: Victor etiā Oenomai. Via. Rō. Me quoq; id est sicut se alii sustulerunt carminis merito. Victor: Effector ppositi & voti sicut paulo post: Illi victor ego Primus ego i patria. Ideo primus q; añ illum nullus mātuanos fuit poeta: aut qa nullus inde talis emerit. Modo. Tantūmodo. Aonio verū ce. Boetio: Aonia ipsa est boetia in qua est mons Helicon musis dicatus. Idumæas palmas. Abūdantes quales sunt & quātæ apud Idumē ciuitatē phoenicis Luca. Et arbusco palmarū diues idumæ. In medio mibi cesar erit templūq; tenebit: id est templū ipsi dabo & verbo vñs est pontificali. Nā qui templū dicabat postea tenens: dare se dicebat numini: quod ab illo necesse fuerat iā teneri: & ab humano iure discedere. Quod aut dicit: In medio eius templū fore significat. Nā ei semp sacratu numini locus est cuius simulacrū in medio cōstituit. Alia em ad ornatū tñ p̄tinēt. Tyrio cōspectus in ostro. In habitu pontificis cuius se officii dicit in templi cōcreatione sumpturū.

CHRI. Te quoq; vt in frugib? inuocauit cererē: & in arborib? Bacchū sicut in pabulis palē hæc dea pabuli est. puto eā esse quā rbeā nomināt quæ motanz lapidosæq; terræ vim cōtinet q; pabulis abdicat. Huic sacra. xi. Kal. maias faciebāt q; die positis in igne feni manipulis ludibū dii rustici saliebant. Hoc em se sacro lustrari putabāt. de gbus Cicero ait in Ppbilippicis: Palida quæ nūc parilia mutatis līs dicimus hæc die cōdita ē romana vrbs a Romulo duū de uiginti nato ānos hora post secūda añ terciā vt scripsit L. Tarūcius mathematicus in signis Ioue in piscibus: Saturno Marte Venere Mercurio in scorpione. Sole in tauro. Luna in libra cōstitutis. Aut Solin? & obseruatū deinceps ne qua hostia cedere parilibus vt dies ille a sanguie purus eēt. Refert aut Sucto. q; ex. S. C. decretū est vt dies quo Calicula impiū sumpsit parilia appellaret velut argumentū rursus condita vrbs. M. aut Varro ait: Parilia cā priuata sunt q; publica. Est em genus hilaritatis & lusus apud rusticos: vt cogestis cum feno stipulis igne magnū trāleant quod pales exiari sic credat. Pastor Apollinē Nomiū intelligit: De quo Seruius. Ceterū Cicero in libro de natura deoz quattuor scribit fuisse Apollines. Primū antiquissimū Vulcani filium custo dem Athenarū: Alterū Coribantis filium natū in Creta: cuius de illa insula cum Ioue fuisse certamen tradit. Tertiu Ioue tercio natū & ex Latona. Qui ex Hypboreis Delphos venerit: Ozuis Eufebi? illū antiquiorē describat: Quartū in arcadia quæ arcades q; illis leges imposuit nomio appellarūt. Deinde ppter nimā fœueritate regno pulsus ad Admetū Thesaliæ regē cofugit: & iuxta Ampbrifium fluiū quibusdam populis impauit. Credūtq; multi pastorā exercuisse. ob idq; p pastorū deo fuisse cultū. Ampbriso. Flumē est Thesaliæ apud quē admeti armenta pauit. Lycæi. Mons arcadiæ a lupis quibus abundat dicitur. Vacuas. Ociolas a curis cessantes. Horati? Possimus si quid vacui sub vmbra luscimus tecum. Capat aut attentionē cum demonstrat nō esse se de rebus tritis & vulgatis diciturū sed de insolitis atq; inulitatis. Ex q; etiā re beniuolentiā cōciliat cū nō fabulosam sed fructuosam se diciturū pollicet. Ipsa etiā veluti occupatione qua fabulas nominat duo efficit. Nā & ipsis fabellis principii libri exornat & illaz cōpatione re suā extollit. Tentada via. Aliqua noua & nō vitata tritaq; pergendū. Tollere humo. Nam humi serpere dicunt quoz & fama obscura est: & scriptura sunt ignobilia sicut cōtra erigi ad astra dicuntur quorū fama scriptaq; celeberrima sunt. Vnde in superiorib? Daphnin ad astra seremus. Et Hora. Mul ta dycetū